

ਸਿਵਲ ਫੁਟਕਲ

ਏ.ਐਨ. ਗਰੇਵਰ ਜੇ. ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ

ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ, ਪਟੀਸ਼ਨਰ।

ਬਨਾਮ

ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ, ਜਵਾਬਦਾਤਾ।

1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰ. 22 ।

ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ, (1911 ਦਾ III) - ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) - ਆਰਡਰ ਦੇ ਤਹਿਤ-- ਕਦੋਂ ਵੱਖ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ-- ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ-- ਕਿਸੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਅਤੇ ਗੁੰਡਾਗਰਦੀ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਦਾ ਮਤਲਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਮੈਂਬਰ - ਕੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ-- ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) ਦੇ ਤਹਿਤ, ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਇਹ ਰਾਇ ਬਣਾਉਣਾ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਜਾਂ ਨਹੀਂ। ਕਮੇਟੀ, ਪਰ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਵਿਚ ਜਾਂ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਗਏ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਜੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਸਾਰਥਕ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਫਿਰ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।

ਵਿਚਾਰਿਆ ਗਿਆ-- ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ, ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੀ ਪੂਰਤੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਸੱਤਾ ਦੀ ਬੇਲੋੜੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦਾ ਕੇਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਵੇਗਾ। ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਹੋ ਰਹੀ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕਰਨ ਲਈ ਮੈਂਬਰ ਵੱਲੋਂ ਆਪਣੇ ਨਾਲ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਕਰਨ, ਮਰਿਆਦਾ ਨਾ ਬਣਾਈ ਰੱਖਣ, ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਅਤੇ ਕੁਝ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਲੈ ਕੇ ਆਉਣ ਦਾ ਦੋਸ਼ ਲਾਹੇਵੰਦ ਨਹੀਂ ਹੈ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀਆਂ ਵਿਵਸਥਾਵਾਂ ਨਾਲ ਢੁਕਵਾਂ ਹੈ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1) (ਈ) ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ।

ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪਟੀਸ਼ਨ, ਇਹ ਪ੍ਰਾਰਥਨਾ ਕਰਦੀ ਹੈ ਕਿ, ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ, ਪ੍ਰਮਾਣੀ, ਜਾਂ ਕੋਈ ਹੋਰ ਢੁਕਵੀਂ ਰਿੱਟ, ਆਦੇਸ਼, ਜਾਂ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇ।

ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਲਈ।

ਐਨ.ਐਲ. ਸਲੂਜਾ, ਐਡਵੋਕੇਟ, ਐਡਵੋਕੇਟ-ਜਨਰਲ, ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ।

ਆਰਡਰ

ਗਰੇਵਰ, ਜੇ.- ਇਹ ਫੈਸਲਾ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 22 ਅਤੇ 1963 ਦੀ ਸਿਵਲ ਰਿੱਟ ਨੰਬਰ 539 ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰੇਗਾ।

ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਵੱਲੋਂ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਪਹਿਲੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਦੋਸ਼ ਲਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਚਾਰ ਵਾਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਫਗਵਾੜਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਿਛਲੀਆਂ ਅਕਤੂਬਰ 1959 ਵਿੱਚ ਹੋਈਆਂ ਚੋਣਾਂ ਵਿੱਚ ਉਹ ਇੱਕ ਵਾਰ ਫਿਰ ਮੈਂਬਰ ਚੁਣਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ਨਗਰ ਨਿਗਮ ਕਮਿਸ਼ਨਰ। 20 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਅਤੇ ਮੀਤ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਲਈ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਗਈ ਜਿਸ ਦੀ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ) ਨੇ ਕੀਤੀ। ਪ੍ਰੀਜ਼ਾਈਡਿੰਗ ਅਫ਼ਸਰ ਵੱਲੋਂ ਚੋਣ ਅਨਿਯਮਿਤ ਢੰਗ ਨਾਲ ਕਰਵਾਈ ਗਈ ਦੱਸੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਅਤੇ ਹੋਰ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਵਿਰੋਧ ਕੀਤਾ। ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਧਿਕਾਰੀ (ਸਿਵਲ) ਨੇ ਪ੍ਰਧਾਨਗੀ ਦੇ ਉਮੀਦਵਾਰ ਭਾਗ ਰਾਮ ਦੀ ਪਾਰਟੀ, ਜਿਸ ਦਾ ਪੱਖ ਪੂਰਿਆ, ਨੇ ਕੁਝ ਲੋਕਾਂ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ, ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਤਾਰਬੰਦੀ ਕੀਤੀ ਅਤੇ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੀ ਕੁੱਟਮਾਰ ਵੀ ਕੀਤੀ। ਪੰਜਾਬ ਵਿਧਾਨ ਸਭਾ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਅਤੇ ਫਗਵਾੜਾ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਜੋ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਹੋਰ ਉਮੀਦਵਾਰ ਸੀ। ਜ਼ਿਕਰਯੋਗ ਹੈ ਕਿ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੂਜੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 'ਚ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਹਨ। ਇਸ ਉਪਰੰਤ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ) ਨੇ ਭਾਗ ਰਾਮ ਨੂੰ ਪ੍ਰਧਾਨ ਚੁਣੇ ਜਾਣ ਦਾ ਐਲਾਨ ਕੀਤਾ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਪਟੀਸ਼ਨਰ, ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪੰਜ ਹੋਰ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਭਾਗ ਰਾਮ ਦੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਵਜੋਂ ਚੋਣ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 1095 ਆਫ਼ 1960 ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਪਰ ਇਸ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਕੁਝ ਵਿਵਾਦਤ ਤੱਥ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਜਦੋਂ ਕਿ ਉਹ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ 5 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਨੂੰ ਲੰਬਿਤ ਸੀ, ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਉਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕਰਕੇ ਉਸਨੂੰ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਕਿ ਉਸਨੂੰ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ। ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(e) ਅਧੀਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ। ਨੋਟਿਸ ਦੇ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕਰਨਾ ਜ਼ਰੂਰੀ ਹੈ, ਜਿਸ ਦੀ ਇੱਕ ਕਾਪੀ ਅਨੁਬੰਧ 'ਏ--

"ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ 20 ਜੂਨ, 1960 ਨੂੰ ਉਪ ਮੰਡਲ ਅਫ਼ਸਰ (ਸਿਵਲ), ਫਗਵਾੜਾ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀਆਂ ਚੋਣਾਂ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਦੇ ਨਵੇਂ ਚੁਣੇ ਗਏ ਮੈਂਬਰਾਂ ਦੀ ਮੀਟਿੰਗ ਬੁਲਾਈ ਸੀ। 17 ਅਕਤੂਬਰ, 1959 ਨੂੰ ਵਫ਼ਾਦਾਰੀ ਦੀ ਸਹੁੰ ਚੁਕਾਉਣ ਅਤੇ ਨਵੀਂ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਚਾਰਜ ਸੰਭਾਲਣ ਦੇ ਯੋਗ ਬਣਾਉਣ ਲਈ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੀ ਚੋਣ ਕਰਵਾਉਣ ਲਈ, ਤੁਸੀਂ ਨਵੀਂ ਗਠਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਹੈਸੀਅਤ ਅਨੁਸਾਰ ਉਸ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਏ। ਕਮੇਟੀ ਪ੍ਰਧਾਨ ਦੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਚੋਣ ਸਮੇਂ ਤੁਸੀਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੀ ਅਗਵਾਈ ਵਾਲੇ ਸਮੂਹ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸੀ, ਜਿਸ ਦੀ ਉਮੀਦਵਾਰੀ ਇਸ ਅਹੁਦੇ ਲਈ ਤਜਵੀਜ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਮੀਟਿੰਗ ਦੌਰਾਨ ਜਦੋਂ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਗਏ ਅਤੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨ

ਲੱਗੇ, ਛਾਤੀਆਂ ਮਾਰੀਆਂ ਅਤੇ ਕਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗੇ ਤਾਂ ਤੁਸੀਂ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਗੜਬੜ ਕਰਨ ਲਈ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ਵਿੱਚ ਕੁਝ ਬਾਹਰੀ ਲੋਕਾਂ ਨੂੰ ਲਿਆਉਣ ਵਿੱਚ ਕਾਮਯਾਬ ਹੋ ਗਏ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਤੁਸੀਂ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਮਰਿਆਦਾ ਜਾਂ ਪਰਵਾਹ ਨਹੀਂ ਬਣਾਈ। ਆਪਣੀ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਵਾਈ ਦੁਆਰਾ ਤੁਸੀਂ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(ਈ) ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਤੁਹਾਨੂੰ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਕਾਰਨ ਦਿਖਾਉਣ ਲਈ ਬੁਲਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ। 16(1) ibid ਤੁਹਾਨੂੰ ਧਾਰਾ 16(1)(e) ibid ਤਹਿਤ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਕਿਉਂ ਨਾ ਹਟਾਇਆ ਜਾਵੇ।"

ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਪਰ ਆਖਰਕਾਰ 11 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ (ਨਕਲ ਅਨੁਸੂਚੀ 'ਸੀ') ਰਾਹੀਂ ਪੰਜਾਬ ਸਰਕਾਰ ਨੇ ਹੇਠ ਲਿਖੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ:-

"ਜਦੋਂ ਕਿ ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ, ਮੈਂਬਰ, ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ, ਫਗਵਾੜਾ ਨੂੰ ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ, 1911 ਦੀ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਪੱਸ਼ਟੀਕਰਨ ਦੇਣ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਉਪਰੋਕਤ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ;

ਇਸ ਲਈ ਹੁਣ, ਧਾਰਾ 16 ਦੀ ਉਪ ਧਾਰਾ (1) ਦੀ ਧਾਰਾ (ਈ) ਅਧੀਨ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਪ੍ਰਾਪਤ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ, ਪੰਜਾਬ ਦੇ ਰਾਜਪਾਲ ਨੇ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਨੂੰ ਮਿਊਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੀ ਖੁਸ਼ੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕੀਤੀ ਹੈ। , ਸਰਕਾਰੀ ਗਜ਼ਟ ਵਿੱਚ ਇਸ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਦੇ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ਿਤ ਹੋਣ ਦੀ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਫਗਵਾੜਾ ਅਤੇ ਸੈਕਸ਼ਨ 16 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਅਧੀਨ ਉਪਰੋਕਤ ਮਿਤੀ ਤੋਂ ਤਿੰਨ ਸਾਲਾਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਲਈ ਉਕਤ ਸ਼੍ਰੀ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਠਹਿਰਾਉਣ ਦੀ ਹੋਰ ਖੁਸ਼ੀ ਹੈ।"

ਇਹ ਉਹ ਹੁਕਮ ਹੈ ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਬਦਨਾਮੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਵੀ ਕਾਰਨ ਹੈ ਕਿ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਦੀ ਧਾਰਾ 16 (1) (ਈ) ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸੰਬੰਧ ਨਹੀਂ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਬਾਹਰਲੇ ਵਿਚਾਰਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਧਾਰਾ 16 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਸੌਂਪੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਸੀ।

ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨ ਵਿੱਚ ਪੈਰੇ 5 ਅਤੇ 11 ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਤੱਥ ਸਾਮੱਗਰੀ ਹਨ ਅਤੇ ਨਿਰਧਾਰਤ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹਨ:--

“5. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 5 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਬਿਲਕੁਲ ਗਲਤ ਹਨ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਇਨਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੂੰ ਯਕੀਨ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਬਹੁਮਤ ਹਾਸਲ ਨਹੀਂ ਕਰ ਸਕੇ। ਉਸ ਦਿਨ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਜਾਣਬੁੱਝ ਕੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਗਈ। ਹਾਲ ਅਤੇ ਆਪਣੀ ਪਾਰਟੀ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਕੁਝ ਗੁੰਡਿਆਂ ਨੂੰ ਹਾਲ ਦੇ ਅੰਦਰ ਬੁਲਾਇਆ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਸਾਰਿਆਂ ਨੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਹੰਗਾਮਾ ਅਤੇ ਇੱਕ ਦ੍ਰਿਸ਼ ਪੈਦਾ ਕਰਨ ਲਈ ਹੱਥ ਮਿਲਾ ਲਿਆ। ਸ਼੍ਰੀ ਭਾਗ ਰਾਮ ਹਾਂਡਾ ਨੇ ਕਿਸੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਕਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਜਾਂ ਸ਼੍ਰੀ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਨਾਲ ਛੇੜਛਾੜ ਕਰਨ ਲਈ ਨਹੀਂ ਬੁਲਾਇਆ।

11. ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਪੈਰਾ 11 ਦੀਆਂ ਸਮੱਗਰੀਆਂ ਨੂੰ ਅਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੂੰ ਮਰਿਆਦਾ ਨਾ ਬਣਾਏ ਰੱਖਣ ਅਤੇ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪਾਲਣਾ ਨਾ ਕਰਨ ਕਾਰਨ ਉਸ ਦੇ ਬੇਤੁਕੇ ਵਤੀਰੇ ਕਾਰਨ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇੱਕ ‘ਸ਼ਹਿਰ ਪਿਤਾ’ ਵੱਲੋਂ ਅਜਿਹਾ ਪ੍ਰਦਰਸ਼ਨ ਬਹੁਤ ਹੀ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਸੀ। ਆਰਡਰ ਦੀ ਕਾਪੀ ਆਰ-1 ‘ਤੇ ਨੱਥੀ ਹੈ।

ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਬਹੁਤ ਮਿਲਦੇ-ਜੁਲਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਲਗਭਗ ਇੱਕ ਸਾਂਝਾ ਹਿੱਸਾ ਉਸ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਨੂੰ ਵੀ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਮਿਤੀ 5 ਦਸੰਬਰ, 1960 ਵਿੱਚ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਲਗਭਗ ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦਾ ਸੀ ਜੋ ਦੂਜੇ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸੀ। 11 ਸਤੰਬਰ, 1962 ਦੀ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ, ਜਿਸ ਦੁਆਰਾ ਉਸ ਨੂੰ ਅਯੋਗ ਕਰਾਰ ਦੇ ਕੇ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਉਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ਦੇ ਕੇਸ ਵਾਂਗ ਹੀ ਸੀ। ਸ਼੍ਰੀ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਵੱਲੋਂ ਦੋਵਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫ਼ੋਂ ਜੋ ਮੁੱਖ ਦਲੀਲ ਉਠਾਈ ਗਈ ਹੈ, ਉਹ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਮੈਂਬਰਸ਼ਿਪ ਤੋਂ ਹਟਾਉਣ ਦੇ ਹੁਕਮਾਂ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸਾਂ ਅਤੇ ਲਿਖਤੀ ਬਿਆਨਾਂ ਵਿੱਚ ਚੁੱਕੀ ਗਈ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਪੇਟੈਂਟ ਹੈ ਕਿ ਹੁਕਮ ਦੇ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ ਜੋ ਕਿ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਉਸ ਉਪਬੰਧ ਨਾਲ ਸਾਰਥਕ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਦੇ ਤਹਿਤ ਉਹ ਬਣਾਏ ਗਏ ਸਨ, ਭਾਵ, ਪੰਜਾਬ ਮਿਊਂਸਪਲ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(ਈ) ਅਤੇ ਇਹ ਕਿ ਉਹ ਸੈਕਸ਼ਨ ਦੇ ਬਿਲਕੁਲ ਉਲਟ ਸਨ। ਸੈਕਸ਼ਨ 16(1)(ਈ) ਵਿੱਚ ਇਹ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਅਧਿਸੂਚਨਾ ਦੁਆਰਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ “ਜੇ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਹੈ ਜਾਂ ਲਾਪਰਵਾਹੀ ਜਾਂ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਕੀਤਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਕਿਸੇ ਵੀ ਪੈਸੇ ਜਾਂ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨੁਕਸਾਨ ਜਾਂ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲਈ ਜ਼ਿੰਮੇਵਾਰ।” ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਇਹ ਕਾਰਵਾਈ ਇਸ ਆਧਾਰ ‘ਤੇ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੋਵਾਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਹੁਣ ਭਗਤ ਰਾਮ ਪਤੰਗਾ ‘ਤੇ ਟਾਊਨ ਹਾਲ ‘ਚ ਕੁਝ ਮਹਿਮਾਨਾਂ ਨੂੰ ਮੀਟਿੰਗ ‘ਚ ਵਿਘਨ ਪਾਉਣ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਜਾਂ ਕੁਰਸੀ ਦੀ ਪ੍ਰਵਾਹ ਨਾ ਕਰਨ ਦੇ ਦੋਸ਼ਾਂ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦਿੱਤੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ‘ਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਜਦਕਿ ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਵਿਰੁੱਧ ਦੋਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਦੋਂ ਮੈਂਬਰਾਂ ਨੂੰ ਬੈਲਟ ਪੇਪਰ ਵੰਡੇ ਜਾ ਰਹੇ ਸਨ ਤਾਂ ਉਹ ਬੇਕਾਬੂ ਹੋ ਗਿਆ ਅਤੇ ਉਸ ਦੇ ਕੱਪੜੇ ਫਾੜਨੇ,

ਛਾਤੀਆਂ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣ ਅਤੇ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਕਤਾਰ ਬਣਾਉਣ ਲੱਗੀ। ਆਪਣੀ ਵੋਟ ਪਾਉਣ ਲਈ। ਮਿਸਟਰ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਨੇ ਸਖ਼ਤ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਭਾਵੇਂ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਸਹੀ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਭਾਵੇਂ ਕਿ ਇਨ੍ਹਾਂ ਦਾ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਖੰਡਨ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਜਵਾਬੀ ਸੰਸਕਰਣ ਅਨੁਸਾਰ ਇਹ ਭਾਗ ਰਾਮ ਦੇ ਸਮਰਥਕ ਸਨ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਮੁਸੀਬਤ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਸੀ ਅਤੇ ਹਾਲਾਂਕਿ ਅਜਿਹਾ ਵਿਵਹਾਰ ਸਭ ਤੋਂ ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੋਵੇਗਾ। ਨਿੰਦਣਯੋਗ ਹੈ, ਫਿਰ ਵੀ ਇਸ ਨੂੰ "ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ" ਸ਼ਬਦ ਦੁਆਰਾ ਕਵਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਆਨੰਦ ਸਵਰੂਪ ਅਨੁਸਾਰ ਇਸ ਦਾ ਸਬੰਧ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੀ ਹੈਸੀਅਤ ਵਿੱਚ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਨਾਲ ਹੈ ਨਾ ਕਿ ਕਿਸੇ ਕਿਸਮ ਦੀ ਨਿੱਜੀ ਦੁਰਵਿਹਾਰ ਜੋ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਤਲਾਕਸ਼ੁਦਾ ਹੈ। ਵਿਵਸਥਾ ਦਾ ਉਦੇਸ਼ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਮੈਂਬਰ ਨੂੰ ਨਹੀਂ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ। ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦਾ ਨਾਜਾਇਜ਼ ਫਾਇਦਾ ਉਠਾਉਣ ਦੇ ਯੋਗ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਉਸਨੂੰ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਦੇ ਅਧਾਰ ਤੇ ਪੱਖ ਦਿਖਾਉਣ ਜਾਂ ਸਵੈ-ਵਧਾਉਣ ਦੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਨਹੀਂ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਹ ਇਸ਼ਾਰਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇ, ਓਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼ ਅਗਨੀਹੋਤਰੀ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਦੇਸ਼ ਲਗਾਇਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸਨੇ ਆਪਣੇ ਕੱਪੜੇ ਪਾੜਨੇ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤੇ ਜਾਂ ਆਪਣੀ ਛਾਤੀ ਨੂੰ ਕੁੱਟਣਾ ਸ਼ੁਰੂ ਕਰ ਦਿੱਤਾ। ਜਿਸਦੀ ਕੋਈ ਪ੍ਰਸੰਗਿਕਤਾ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਜਾਂ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਉਸਦੀ ਸਥਿਤੀ ਨਾਲ ਜੋ ਵੀ ਸੰਬੰਧ ਰੱਖਦਾ ਹੈ। ਸ. ਜੋਗਿੰਦਰ ਸਿੰਘ ਬਨਾਮ ਪੰਜਾਬ ਰਾਜ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਇੱਕ ਫੁੱਲ ਬੈਂਚ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ ਨੇ ਉਪਰੋਕਤ ਉਪਬੰਧ ਅਧੀਨ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਠਹਿਰਾਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਬਾਰੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਜਿਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਇਹ ਫੈਸਲਾ ਅੱਗੇ ਵਧਿਆ, ਉਹ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਮਿਉਂਸਪਲ ਦੀ ਜ਼ਮੀਨ 'ਤੇ ਕਬਜ਼ਾ ਕਰ ਲੈਂਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਖੇਤਰ ਵਿੱਚ ਮਾਲ ਦੀ ਦਰਾਮਦ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਆਕਟੋਏ ਡਿਊਟੀ ਦੀ ਅਦਾਇਗੀ ਤੋਂ ਬਚਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੇ ਹੋਰ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਉਹ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਬੈਠਦਾ ਹੈ। ਕਮੇਟੀ, ਉਹ ਅਸਲ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਦੁਲਤ ਜੇ., ਜਿਸ ਨੇ ਫੈਸਲਾ ਸੁਣਾਇਆ, ਪੰਨਾ 278 'ਤੇ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੈ:-

"ਮੇਰੀ ਰਾਏ ਵਿੱਚ, ਉਸ ਲਈ ਇਹ ਕਹਿਣਾ ਕੋਈ ਜਵਾਬ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਕੰਮ ਨਹੀਂ ਸਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਉਹ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਦੇ ਵੀ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ, ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਾਰਾ ਨੁਕਤਾ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ। ਕਮੇਟੀ ਵੱਲੋਂ ਉਸ ਤੋਂ ਮਿਉਂਸਪਲ ਜ਼ਮੀਨਾਂ 'ਤੇ ਕੀਤੇ ਗਏ ਕਬਜ਼ਿਆਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਅਤੇ ਟੈਕਸ ਦੀ ਚੋਰੀ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਦੀ ਉਮੀਦ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਉਸ ਨੂੰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ਾਂ ਦੇ ਨਾਲ ਲਗਾਤਾਰ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਵਿੱਚ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਣ ਦੀ ਇਜਾਜ਼ਤ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ, ਅਤੇ, ਜੇਕਰ ਉਹ ਅਜਿਹਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਹ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਯਾਦ ਰਹੇ ਕਿ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਹੋਣ ਦੇ ਨਾਤੇ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਬਿਹਤਰ ਥਾਂ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਕਿਉਂਕਿ ਉਸ ਦਾ ਦਫ਼ਤਰ ਕੁਝ ਹੱਦ ਤੱਕ ਤੁਰੰਤ ਪਤਾ ਲਗਾਉਣ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਢਾਲ ਹੈ। (1)(ਈ), ਅਤੇ ਇਹ ਕਿਹਾ ਗਿਆ

ਸੀ ਕਿ, ਭਾਵੇਂ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਨੇ ਇੱਕ ਜਾਂ ਦੋ ਮੌਕਿਆਂ 'ਤੇ ਮਿਉਂਸਪਲ ਕਮੇਟੀ ਨੂੰ ਨੁਕਸਾਨ ਪਹੁੰਚਾਉਣ ਲਈ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕੀਤੀ ਸੀ, ਇਹ ਨਹੀਂ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਕਿ ਉਸ ਨੇ 'ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ' ਕੀਤੀ ਹੈ। ਇਹ ਪ੍ਰਗਟਾਵਾ 'ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ' ਤੇ ਦਰਸਾਉਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਲੰਬੇ ਸਮੇਂ ਤੋਂ ਅਤੇ ਵਾਰ-ਵਾਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਹੋਈ ਹੋਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਨਹੀਂ ਲੱਗਦਾ ਕਿ 'ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਗਈ' ਸ਼ਬਦ ਅਜਿਹੇ ਕੋਈ ਅਰਥ ਰੱਖਦੇ ਹਨ। ਇਸ ਧਾਰਾ ਦਾ ਮਤਲਬ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕਿਸੇ ਕਮੇਟੀ ਦਾ ਮੈਂਬਰ ਆਪਣੇ ਫਰਜ਼ ਦੀ ਅਣਦੇਖੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਜਾਂ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿਸ ਨਾਲ ਕਿਸੇ ਵਾਜਬ ਮਨ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹਟਾ ਸਕਦੀ ਹੈ, ਅਤੇ ਫਿਰ ਇਹ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਹੈ, ਕਿ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਰ 'ਤੇ ਲਗਾਏ ਗਏ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਦੋਸ਼ ਸੱਚੇ ਸਨ, ਤਾਂ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਮੰਨ ਸਕਦੀ ਸੀ ਕਿ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾ ਨੇ 'ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਸ਼ਰੇਆਮ ਦੁਰਵਰਤੋਂ' ਕੀਤੀ ਹੈ।"

ਉਪਰੋਕਤ ਨਿਰੀਖਣਾਂ ਤੋਂ ਇਹ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੋ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਸਿਰਫ ਇੱਕ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਵਿੱਚ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਸੱਤਾ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਦੇ ਕੇਸ ਨੂੰ ਧਾਰਾ 16(1)(ਈ) ਅਧੀਨ ਕਵਰ ਕੀਤਾ ਜਾਵੇਗਾ। ਮਿਸਟਰ ਐਨ.ਐੱਲ. ਸਲੂਜਾ, ਜੋ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਉਪਰੋਕਤ ਹਵਾਲੇ ਦੇ ਬਾਅਦ ਵਾਲੇ ਹਿੱਸੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦੇ ਹਨ ਅਤੇ ਬੇਨਤੀ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿ ਜੇਕਰ ਕੋਈ ਮੈਂਬਰ ਕੋਈ ਅਜਿਹਾ ਕੰਮ ਕਰਦਾ ਹੈ ਜਿਸ ਨਾਲ ਵਾਜਬ ਦਿਮਾਗ ਨੂੰ ਝਟਕਾ ਲੱਗਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਉਸ ਨੂੰ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਹਟਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਹ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਜਿਸ ਨੇ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣੀ ਹੈ। ਮਿਸਟਰ ਸਲੂਜਾ ਦੁਆਰਾ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਜੇਕਰ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਦਾ ਵਿਵਹਾਰ ਅਜਿਹਾ ਸਾਬਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਵਾਜਬ ਮਨ ਨੂੰ ਝੰਜੋੜ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦੁਆਰਾ ਜੇ ਨਿਰੀਖਣ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਉਹ ਜ਼ਰੂਰੀ ਅਤੇ ਜ਼ਰੂਰੀ ਤੌਰ 'ਤੇ ਉਸ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਰੋਸ਼ਨੀ ਵਿੱਚ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਬੀਤਣ ਦੇ ਆਖਰੀ ਹਿੱਸੇ ਨੂੰ ਇਕੱਲੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਨਹੀਂ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਪਰ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀਆਂ ਗੱਲਾਂ ਦੀ ਨਿਰੰਤਰਤਾ ਵਿੱਚ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਜਦੋਂ ਪੂਰਾ ਹਵਾਲਾ ਪੜ੍ਹਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਤਾਂ ਮੈਨੂੰ ਕੋਈ ਸ਼ੱਕ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ ਕਿ ਫੁਲ ਬੈਂਚ ਦਾ ਮਤਲਬ ਕਦੇ ਵੀ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸੀ ਕਿ ਮਿਸਟਰ ਸਲੂਜਾ ਨੇ ਕੀ ਕਿਹਾ ਹੈ।

ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਰਾਏ ਬਣਾਉਣਾ ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਲਈ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਕੋਈ ਵਿਅਕਤੀ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੇ ਅਹੁਦੇ ਦੀ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦਾ ਦੋਸ਼ੀ ਹੈ ਪਰ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮ ਜਾਂ ਇਸ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਦੇ ਕਾਰਨ ਦੱਸੇ ਨੋਟਿਸ ਵਿਚ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ 'ਤੇ ਹੁਕਮ ਇਹ ਜ਼ਾਹਰ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਤੱਥ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬਾਹਰਲੇ ਸਨ ਜਾਂ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਜਾਂ ਢੁਕਵੇਂ ਨਹੀਂ ਸਨ ਜਿਸ ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਭਾਵੇਂ ਕਾਨੂੰਨ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਿਪਟਿਆ ਹੋਇਆ ਹੈ ਪਰ ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਪੀ ਜੇ ਈਰਾਨੀ ਬਨਾਮ ਮਦਰਾਸ

ਸਟੇਟ ਨੂੰ। ਉਸ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਸਵਾਲ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਕੁਝ ਜਾਇਦਾਦ ਕਿਰਾਏਦਾਰ ਦੇ ਕਬਜ਼ੇ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਬਿਲਡਿੰਗਜ਼ (ਲੀਜ਼ ਅਤੇ ਰੈਂਟ ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1949 ਦੁਆਰਾ ਨਿਯੰਤਰਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਰਾਜ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਐਕਟ ਦੇ ਸੰਚਾਲਨ ਤੋਂ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਦੀ ਹੈ। ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ 4 ਜੂਨ, 1952 ਨੂੰ ਉਪਰੋਕਤ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਦੇਣ ਲਈ ਇੱਕ ਨੋਟੀਫਿਕੇਸ਼ਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਅਨੁਛੇਦ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਅਤੇ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕਤਾ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਇਹ ਧਾਰਾ 14 ਅਤੇ ਕੁਝ ਹੋਰ ਆਧਾਰਾਂ ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਪਰ ਇਹ ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਦੱਸੇ ਗਏ ਕਾਰਨਾਂ ਦੀ ਘੋਖ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਰੱਖੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਉਸ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਛੋਟ ਕਿਉਂ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਉਹ ਕਾਰਨ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਨਾਲ ਮੇਲ ਨਹੀਂ ਖਾਂਦੇ ਸਨ ਜਿਸ ਲਈ ਛੋਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਨਿਹਿਤ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਸਰਕਾਰ ਵਿੱਚ ਅਤੇ ਛੋਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਆਖਰਕਾਰ ਇਹ ਮਾਮਲਾ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਲਿਆਂਦਾ ਗਿਆ ਅਤੇ ਬਹੁਮਤ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਲਾਰਡਸ਼ਿਪਾਂ ਨੇ ਇਸ ਦਲੀਲ ਨਾਲ ਨਜਿੱਠਿਆ ਕਿ ਕੀ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਹੁਕਮ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੋ ਸਕਦੇ ਹਨ। ਪੰਨਾ 1738 ਦਾ ਹਵਾਲਾ ਇਸ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਧਿਆਨ ਦੇਣ ਯੋਗ ਹੈ:-

"ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਪਹਿਲਾਂ ਹੀ ਦੱਸਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਪਹਿਲਾ ਨੁਕਤਾ ਤਾਕੀਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਦੇਣ ਵਾਲਾ ਹੁਕਮ ਇੱਕ ਕਾਰਜਕਾਰੀ ਜਾਂ ਪ੍ਰਬੰਧਕੀ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜੋ ਸਰਟੀਓਰੀ ਦੀ ਰਿੱਟ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕੀਤੇ ਜਾਣ ਦੇ ਯੋਗ ਨਹੀਂ ਸੀ। ਅਸੀਂ ਸਮਝਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਇਸ ਇਤਰਾਜ਼ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਤੱਤ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਸਹੀ ਸੀ ਕਿ ਛੋਟ ਦਾ ਹੁਕਮ ਉਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨਾਂ ਕਰਕੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਉਸ ਉਦੇਸ਼ ਦੇ ਅੰਦਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦੇ, ਜਿਸ ਲਈ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਸ਼ਕਤੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਪਣੇ ਆਪ ਵਿੱਚ ਦੂਜੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਲਈ ਇੱਕ ਪੱਖਪਾਤੀ ਹੋਵੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ ਉਸਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੀ ਬਰਾਬਰੀ ਦੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦਾ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ। ਅਜਿਹੀ ਘਟਨਾ ਵਿੱਚ ਧਾਰਾ 226 ਨਿਸ਼ਚਤ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਲਈ ਉਪਲਬਧ ਹੋਵੇਗਾ ਜੋ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਪਟੀਸ਼ਨਰ ਦੇ ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਪ੍ਰਭਾਵਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਦਰਅਸਲ, ਇਹ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਸੀ ਕਿ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਸਰਕਾਰ ਦੁਆਰਾ ਇਸ ਨੂੰ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਕਤੀ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਅਨੁਛੇਦ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਧਾਰਾ 13 ਦੀ ਸੰਵਿਧਾਨਕਤਾ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਕਿਸੇ ਵੀ ਇਤਰਾਜ਼ ਨੂੰ ਨਿਆਂਇਕ ਸਮੀਖਿਆ ਲਈ ਨਹੀਂ ਲਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀਗਤ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਦੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ ਜੇਕਰ ਹੁਕਮਾਂ ਨੇ ਧਾਰਾ 14 ਦੀ ਉਲੰਘਣਾ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਤਾਂ ਵੀ ਜੇਕਰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ ਇਹ ਸਹੀ ਸੀ

ਕਿ ਇਹ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 13 ਦੁਆਰਾ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਸੀ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਇਸ ਦਲੀਲ ਵਿੱਚ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਜ਼ਰ ਨਹੀਂ ਆਉਂਦਾ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਕੋਲ ਇਸ ਅਧੀਨ ਸ਼ਕਤੀਆਂ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ। ਆਰਟੀਕਲ 226 ਇੱਕ ਅਲਟਰਾ ਵਾਇਰ ਆਰਡਰ ਨੂੰ ਇੱਕ ਪਾਸੇ ਕਰਨ ਲਈ ਇੱਕ ਵਿਅਕਤੀ ਨੂੰ ਬੇਦਖਲੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕਾਨੂੰਨੀ ਸੁਰੱਖਿਆ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਨੂੰ ਮਹੱਤਵਪੂਰਣ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਪ੍ਰਭਾਵਿਤ ਕਰਦਾ ਹੈ। ਅਸੀਂ ਇਹ ਨਹੀਂ ਸਮਝਦੇ ਕਿ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੁਆਰਾ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਤੋਂ ਛੇਟ ਉਹਨਾਂ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਮੰਗੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਜੋ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਉਹ ਅਸਿੱਧੇ ਇਰਾਦੇ ਤੋਂ ਬਿਨਾਂ ਹੋਣ ਦੇ ਅਰਥਾਂ ਵਿੱਚ ਸਹੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ। ਖਾਸ ਤੌਰ 'ਤੇ ਜਦੋਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਆਰਟੀਕਲ 226 ਦੇ ਤਹਿਤ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੀ ਸ਼ਕਤੀ ਵਿਸ਼ੇਸ਼ ਸਮੂਹਾਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਸਰਟੀਓਰੀ, ਮੈਂਡਮਸ, ਆਦਿ ਦੇ ਅਧੀਨ ਆਉਣ ਵਾਲੀਆਂ ਰਿੱਟਾਂ ਦੇ ਮੁੱਦੇ ਤੱਕ ਸੀਮਿਤ ਨਹੀਂ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਰਿੱਟ ਇੰਗਲੈਂਡ ਵਿੱਚ ਸਮਝੀਆਂ ਗਈਆਂ ਹਨ ਪਰ ਸ਼ਕਤੀ ਆਮ ਹੈ। ਮੌਲਿਕ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੇ ਨਾਲ-ਨਾਲ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ ਅਥਾਰਟੀਆਂ ਨੂੰ ਕੋਈ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕਰਨਾ।

ਦਲੀਲਾਂ ਦੇ ਦੌਰਾਨ ਇਹ ਵੀ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਕਾਰਨਾਂ ਨੂੰ ਬੁਲਾਉਣ ਵਿੱਚ ਗਲਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਕਾਰਨ ਸਰਕਾਰ ਨੂੰ ਛੇਟ ਦੇ ਹੁਕਮ ਪਾਸ ਕਰਨ ਲਈ ਪ੍ਰੇਰਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਹਾਲਾਂਕਿ ਜਦੋਂ ਇਹ ਕਾਰਨ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਸਨ ਤਾਂ ਇਹ ਇਸ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਸੀ ਕਿ ਉਹ ਇਸ ਦੀ ਕਾਨੂੰਨੀਤਾ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰ ਸਕੇ। ਆਰਡਰ ਉਸ ਸੁਝਾਅ ਨੂੰ ਚੰਗੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਸਥਾਪਿਤ ਨਾ ਹੋਣ ਕਰਕੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਰਤਮਾਨ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਮੈਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹਾਂ ਕਿ ਸਰਕਾਰ ਦੇ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਹੁਕਮ ਸਪੱਸ਼ਟ ਤੌਰ 'ਤੇ ਇਸ ਧਾਰਾ ਦੇ ਉਲਟ ਸਨ, ਭਾਵੇਂ ਇਹ ਮੰਨ ਲਿਆ ਜਾਵੇ ਕਿ ਉਹ ਨਿਰਪੱਖ ਤੌਰ 'ਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ ਅਤੇ ਉਹ ਆਧਾਰ ਜਿਨ੍ਹਾਂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਨ, ਕੋਈ ਸਾਰਥਕ ਨਹੀਂ ਸਨ। ਨਾ ਹੀ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 16(1)(e) ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਿਤ ਹੈ। ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਜੋ ਵੀ ਦੁਰਵਿਵਹਾਰ ਦਾ ਕਾਰਨ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਉਹ ਅਜਿਹੀ ਕਿਸਮ ਦਾ ਨਹੀਂ ਸੀ ਜਿਸਦਾ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਡਿਊਟੀ ਨਿਭਾਉਣ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਅਤੇ ਮਰਿਆਦਾ ਦੀ ਘਾਟ ਅਤੇ ਕਮੇਟੀ ਦੀ ਇੱਕ ਗੰਭੀਰ ਮੀਟਿੰਗ ਵਿੱਚ ਭੜਕਾਹਟ ਅਤੇ ਬੇਰਹਿਮ ਤੱਤ ਪੇਸ਼ ਕਰਨ ਨਾਲ ਦੂਰ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੋ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਜੇਕਰ ਇਹ ਸੱਚ ਹੈ ਤਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਸੀ ਪਰ ਇਹ ਪਟੀਸ਼ਨਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਟਾਉਣ ਨੂੰ ਜਾਇਜ਼ ਨਹੀਂ ਠਹਿਰਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੇ ਕਮੇਟੀ ਦੇ ਮੈਂਬਰ ਵਜੋਂ ਆਪਣੀ ਸਥਿਤੀ ਦੀ ਸਪੱਸ਼ਟ ਦੁਰਵਰਤੋਂ ਕੀਤੀ ਸੀ। ਸਿੱਟੇ ਵਜੋਂ ਮੈਂ ਇਹਨਾਂ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਨੂੰ ਮਨਜ਼ੂਰੀ ਦੇਵਾਂਗਾ ਅਤੇ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦੇਵਾਂਗਾ ਕਿ ਅਪ੍ਰਵਾਨਿਤ ਹੁਕਮਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਬੇਅਰਥ, ਗੈਰ-ਕਾਨੂੰਨੀ, ਅਤਿ-ਵਿਰੋਧੀ ਅਤੇ ਬੇਅਸਰ ਮੰਨਿਆ ਜਾਵੇ। ਸਾਰੀਆਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਮੈਂ ਲਾਗਤਾਂ ਬਾਰੇ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਦਿੰਦਾ ਹਾਂ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ੀ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ, ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

ਗੁਰਤੇਜ ਸਿੰਘ, ਟਰਾਂਸਲੇਟਰ